

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (شفعه)

اخذ به شفعه

درس ۴

استاد وافى

اخذ به شفعه

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

بحث، حول این مساله دوران دارد که شفیع، چه زمانی «يستحق الأخذ بالشفعة»؟

در این باره اقوال مختلفی مطرح است:

۱. مشهور قائلند به محض انعقاد عقد، شفیع حق اخذ به شفعه دارد؛ ولو اینکه آن عقد، منضم به خیار بوده باشد.

۲. مرحوم شیخ مدعی است وجود خیار، مانع از نقل مبیع است و این ممنوعیت، تا انقضاء خیار ادامه دارد؛ بنابراین، اخذ به شفعه، منوط به انقضاء خیار است.

۳. بعضی گفته‌اند: نقل و انتقال بصره عقد محقق می‌شود؛ و لکن بر شفیع لازم است تا انقضاء خیار برای اخذ به شفعه، صبر کند.

۴. شهید ثانی در مقام تعدیل قول بعض می‌گوید: اگرچه با عقد، نقل حاصل می‌شود؛ و لکن، صبر بر انقضاء خیار، بر شفیع، لزومی ندارد.

۵. شهید اول در دروس می‌گوید: خیار، با اخذ به شفعه باطل می‌شود؛ زیرا غرض مشتری وصول به ثمن است؛ که این امر، با اخذ به شفعه حاصل می‌شود.

مرکز مجرب از امام صادق علیه السلام

شهید ثانی می گوید: این قول صاحب دروس، به دلیل عدم انحصار غرض (وصول به ثمن از ناحیه مشتری) منتفی می شود.

شفیع و أخذ البعض

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

شفیع اگر در صدد اخذ به شفعه است؛ باید تمام سهم شریک خود را بخرد؛ پس اخذ شفعه نسبت به بعضی از آن سهم، صحیح نخواهد بود.

شبهه:

ادعا شده: اخذ به نصف، موجب بطلان شفعه می شود؛ زیرا این امر، منافات با فوریت اخذ به شفعه دارد (اگر فوریت را در این مورد قائل باشیم).

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv